

Ruiz Lieuw-Sjong

Mijn ervaringen met de RRCK.

Ik ben 10+ Jaren lid geweest van Peter Stuyvesant groep 4 van Scouting Antiyano.

Onze groep verzorgde voor Road Runners Club Korsou (RRCK) de water- en controleposten tijdens wedstrijden.

Onze taken begonnen op de zaterdag voor de race:

Zaterdagochtend hadden wij onze bijeenkomst en rond 11 uur kwamen dr. Snijder of Harold Westerhof of Cerilio Maduro en mijn vader Ronald Lieuw-Sjong, samen met anderen de gele jugs met water en ijs afleveren in ons clubhuis op Klein Kwartier.

Een groep geselecteerde geïnstalleerde verkenners (in de leeftijd van 12 tot 18 jaar) kwamen rond 7-8 uur s 'avond weer bijeen in ons clubhuis, waar we bleven slapen om de volgende ochtend vroeg met de voorbereidingen te beginnen.

Nou slapen, de één sliep in een slaapzak op de grond, de andere gebruikte een tafel als bed of schoven twee banken bij elkaar, de autobezitters sliepen in de passagiersstoel van hun auto en enkelen zelfs met draaiende motor voor de airco.

De avond voor de wedstrijd was altijd heel gezellig, we haalden eten bij de "truk di pan" tegenover Suvek, of roosterden vlees op de BBQ en keken soms samen naar een film., de leiders vertelden soms een "sterk verhaal".

Kortom we vermaakten ons altijd deze avonden, maar het was altijd vroeg naar bed. De groep zaterdagavond "kampeerders" bestond uit circa 10 man, bij races als Schottegat en Fatum was de groep al gauw 30 man groot, dan kwamen ook een aantal geïnstalleerde welpen (tussen 10 en 11 jaar) helpen en slapen.

Uitslapen was er op zondag niet bij, rond half vijf werden we gewekt en begonnen wij (met hongerige magen) met het inladen van de waterjugs in de voertuigen.

Intussen had hopman Reed de scouts in groepen ingedeeld en vertrokken we om de posten te bemannen.

Elke

waterpost

bestond uit 2-3 scouts, die aan beide kanten van de weg (indien veilig) twee waterzakjes aan de deelnemers gaven. Daarna maakten we aardig wat kilometers om rondom de waterpost de lege plastic waterzakjes op te ruimen.

Bij de Schottegatloop of de Fatumloop werd soms de bemanning van een waterpost opgehaald en gedropt op een andere locatie, zo kwamen we dezelfde loper twee keer tegen. Tegen het einde als er nog waterzakjes over waren deden we stiekem "oorlogje spelen" en spotten het water in de zakjes op elkaar.

De controleposten bestonden uit 2 scouts, één roept het nummer op en de andere registreert. Wanneer een grote groep deelnemers er aan kwamen was het af en toe hectisch om iedereen te registreren.

Als de laatste deelnemers voorbij waren of als het water op was (dat gebeurde heel weinig) vertrokken we naar de finish voor het afleveren van de (lege) jugs, vuilniszakken en controlelijsten.

Aan de finish was het altijd feest: muziek en food. Vergeet niet we waren vanaf half vijf op en hadden nog niet ontbeten.

De broodjesmevrouw van de Road Runners bracht ons lekkere broodjes kaas of worst, we kregen watermeloen, bananen, soep en cola. De oudere scouts onder ons deden zich te goed aan één biertje (soms stiekem ook wel een tweede).

Na het ontbijt zorgde de hopman ervoor dat alle scouts thuis werden afgezet.

In 2006 heb ik aan de Klipkleun, de Kareda di Banda Ariba en de Fatumloop meegedaan om

de wedstrijden vanuit de andere kant mee te maken.

Ik denk nog met plezier terug aan deze "uitstapjes: